

plastiekBERTRAND

een productie van KOPERGIETERY, KGbe & Beeldsmederij DE MAAN

IN GESPREK MET

LEENTJE KERREMANS & VALERIE LE ROY

Kostuumontwerpsters Leentje en Valerie leren elkaar kennen op de filmset. Het klikt meteen. Aangezien ze beide op zoek zijn naar een werkatelier, besluiten ze samen een ruimte te huren, toevallig rechtover de Kopergietry. Ze doen los van elkaar ook kostuumopdrachten voor het huis. Op een dag vraagt artistiek leider Johan De Smet hen of ze niet zelf een voorstelling willen bedenken, in plaats van telkens ‘in opdracht van’ te werken. Na enig denkwerk wekken ze hun eerste personage, Zakki, tot leven. Hiervoor plakken ze de shoppingzakjes van eerdere projecten aan elkaar tot een amorfe figuur, die ze vervolgens opblazen met een stofzuiger. De bal gaat aan het rollen en het Mechelse theaterhuis DE MAAN, waarmee KOPERGIETERY al langer wou samenwerken, springt mee op de kar.

SPELERS

De oorspronkelijke idee dat Valerie en Leentje zelf op scène staan, wordt snel verlaten. Liever werken de dames achter de schermen. Zo komt theatermaker Michiel Soete, waarmee Leentje reeds samenwerkte, in het vizier. Michiel maakt, speelt, is technisch onderlegd en handig. De perfecte persoon die hen kan bijstaan en begeleiden in het creatieproces. Op aanraden van Kopergietry kloppen ze voor de tweede speler aan bij de intussen net afgestudeerde actrice Nona Demey Gallagher. Die – en we quoten – “zotte doos” hebben ze er meer dan graag bij.

MUZIEK

Muziek is een belangrijk onderdeel van de voorstelling. Daar er geen woorden worden gebruikt, stuurt de muziek de emoties en sfeer aan, en ondersteunt het de vertelling. Muzikant Janko Beckers componeert losse deuntjes en muziekfragmenten, waarmee zij en de spelers kunnen beginnen puzzelen en scènes improviseren. Omdat hij de compositie ook wat ‘plastiekerig’ wil laten klinken, gebruikt Janko oude keyboards en synths. Bij veel nummers heb je een déjà-entendugevoel. Net zoals je in plastic dingen namaakt, bootst de muziek ook bepaalde genres na.

EERSTE VOORSTELLING

Leentje en Valerie moeten wel wennen aan het feit dat zij nu voor het eerst aan het roer van een voorstelling staan. Acteurs aansturen voelt anders, keuzes maken is niet evident. Ze prijzen zich gelukkig met Michiel, Nona en Janko, die hun ideeën of fantasie rond de voorstelling goed weten op te pikken.

Voor aanvang van de repetities hebben ze véél kostuums voorbereid, wat helpt om onmiddellijk te kunnen improviseren. Heel organisch weet de ploeg die zee aan los materiaal, kostuums en muziek aan elkaar te rijgen. Onvermijdelijk sneuvelt zowat de helft van het aangeleverde materiaal.

RECYCLAGE

Voor de vormgeving en kostumering werken ze vooral met gerecycleerde materialen. Ze hopen de kinderen te inspireren om op een andere manier naar voorwerpen te kijken, en met wat creativiteit nieuwe functies of inventieve toepassingen te bedenken. Ook hopen ze de waarde van objecten naar voor te brengen, iets wat verloren lijkt bij de mensheid. Dingen worden zo snel weggegooid. De milieuproblematiek kaarten ze aan op een speelse manier, zonder met 'het vingertje' te willen wijzen. "We zijn de wereld ongewild aan het stuk maken. Maar door op een andere manier te denken, kunnen we misschien wel oplossingen vinden."

Mocht het publiek, na het zien van de voorstelling, bij een nieuwe aankoop even stilstaan bij de noodzaak ervan, zou hen dat plezieren. "Kijk eerst eens rond, misschien kan je iets herstellen of lenen van iemand. Een mens heeft echt niet zoveel spullen nodig."